

τῆς Παναγίας Φιλωτίτισσας ὁ κὺρ Βασίλειος Γρατζίας κ(αὶ) κὺρ Στέφανος Μουστά—

κη κ(αὶ) θέλουν κ(αὶ) πουλοῦν τὸ παλαιόσπιτον ποὺ ἄφησεν ἡ κερά Μαρία, γυνὴ Βα—

5 σιλείου Γρατζία, ψυχικὸν στήν Παναγία κ(αὶ) θέλουν οἱ ἐπίτροποι καὶ πουλοῦν κ(αὶ) ξεπουλοῦν τὸ αὐτὸ παλαιόσπιτον τῆς κερά Μαργαρίτας, συμβίας Στεφάνου Λιμογιάννη, διὰ ρεάλια τέσσερα. Κ(αὶ) ἔλαβά ντα κ(αὶ) ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ εἶναι

εἰς στήν ἐξουσίαν κ(αὶ) κυριότητά της μὴν ἡμπορώντας τινὰς νὰ τὴν ἐνοχλήσῃ κ(αὶ) δι—

ὰ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν:—. Τὸ ὁποῖον εἶναι πλησίον τοῦ κυροῦ της τῶν σπιτιῶν —

10 Νεκτάρι(ος) ιερομοναχ(ος) προσκληνητῆς μάρτυς:—

= Ξεφανος μουστακι μαρτιρο πιτροπος τις εκλίσας

= Βασιλῖς· γράτζας· μαρτιρο· ος επιτροπος· τις εκκλίσας· κ(αὶ) μινεχοντα· γραμματα·

ἐγγραφα· ἐγὼ ηοανῖς ΗαΞ ξεφαν· —

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

177 (φ. 83r [90])

ΑΘΗΝΩΝ

Σύμβαση καλλιέργειας χωραφιοῦ
χωρὶς τὴν καταβολὴ παντικίου

1760, Ἀπριλίου 9

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Κωσταντῇ Ἀναπλιώτῃ καὶ τοῦ γραφέα ὁ παπα-Ἐμμανουὴλ Ἀρώνης ἔχοντας ἀπὸ πατρικὸ τοῦ στὴ Χωράφα τοῦ Ἀγκαθωποῦ ἓνα κομμάτι χωράφι ἄγριο, τὸ δίνει μισιάρικο παντοτινὸ νὰ τὸ φυτεύσῃ ἀμπέλι σὲ 5 χρόνους τοῦ Ἀποστολῇ Βασίλ. Κρασσᾶ. Ὁ παντικάτορας δὲν πληρώνει παντίκι, γιὰτὶ ὑπολογίζονται οἱ κόποι καὶ τὰ ἐξοδά του. Ἡ «ἀνηλογία» ὀρίζεται στὰ 10 γρόσια.

1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ — ἡμῶν — 1760 — Ἀπριλίῳ — 9

= Ἐχοντας ὁ π(α)πα-κὺρ Ἐμμανουὴλ Ἀρώνης ἀπὸ πατρικὸ ντου πουρκίον

στήν Χωράφα τοῦ Ἀγκαθωποῦ κομμάτι χωράφι ἄγριον, τὸ ὁποῖον θέλει τὴν σήμερον κ(αὶ) δώνει το μισιάρικον παντοτινὸ τοῦ Ἀποστολῇ Βασίλῃ

5 Κρασσᾶ νὰ τὸ μερεύσῃ, νὰ τὸ φυτεύσῃ ἀμπέλι, νὰ τὸ δουλεύῃ κ(αὶ) νὰ τὸ καλλιερ—

γὰ νὰ τὸ κάμη ἵνα ἀρέσῃ κάθε καλοῦ γεωργοῦ. ὑποσχόμενος νὰ τὸ φυτεύσῃ εἰς χρόνους πέντε, ὅλον ποῦ τοῦ δίνει, κ(αὶ) ἐμπαίνοντας εἰς στὸ διάφο—

ρο νὰ ἔχῃ κράτηση νὰ τοῦ πηγαίνῃ δύο καλαδιάτικα καλὰ κ(αὶ) ὅ,τι νι—
τρά—

δα ἐξαποστείλει ὁ Θεὸς νὰ μοιράζουν ἴσια στὴ μέση ντως. Κ(αὶ) ἀπὸ ἄλλη νιτράδα ποῦ δέ—

10 λει κάμει τὸ πρᾶγμα κ(αὶ) αὐτὴ στὴ μέση ντως. Κ(αὶ) διὰ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ παδι—

κίου βάνει ἀφέντης ὁ π(α)πᾶς τὸ πρᾶγμα κ(αὶ) ὁ κύρ Ἀποστολῆς τοὺς κόπους

κ(αὶ) ἐξοδά του· κ(αὶ) δουλεύοντάς στο καλὰ κ(αὶ) πιστὰ νὰ μὴν μοιρά—
ζεται εἰς αἰ—

ῶνα τὸν ἅπαντα ἀλλὰ νὰ τὸ ἔχουν αἰωνίως κ(αὶ) κληρονομικῶς. Εἰ δὲ κ(αὶ) ἤθελε βρεθῇ πταίστης σὲ κλεψιά μὲ μοιραῖα ζημημένων ἀδρῶν, νὰ

15 γίνεται πρίβος κ(αὶ) νὰ χάνῃ τοὺς ἐκπαινοὺς κ(αὶ) ἐξοδά του. Εἰ δὲ κ(αὶ) ἤθε—
λε τρεῖς

ἄλλο σκάδαλο εἰς στὸ ἀναμεταξὺ ντως, νὰ δαροῦν δύο καλοὺς γεωργοὺς νὰ
αὐτοὺς ἀναπαύουν. Εἰς ὅλα τὰ ἀπὸ γεγραμμένα μένουσιν τὰ μέρη στερεκτὰ
κ(αὶ)

ἀναπαμένα στερεώνοντας τὴν παρὸν. Βαίον καὶ ἀνηλογία εἰς στὸ μ—
έσο ντως ρ. 10—. Ὁ ἀνηλογήσας ἢ σκαδαλίσας νὰ τὰ ζημιοῦται πρὸς στήν
κα—

20 τὰ καιροῦ ἀφεδίας κ(αὶ) πάλιν ἢ παρὸν νὰ μένῃ σταθερά, βεβαία κ(αὶ) ἀ—
νέκοπτος· κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν ὑπογράφει ἀφέντης ὁ π(α)πᾶς ἰδιοχειρὸς
σου

κάτωθεν εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς. Τὸ ὁποῖον πρᾶγμα γροικᾶται στήν
Κάτω Χωράφα ποῦ εἶναι τὸ ἀμπέλι πλησίον κ(αὶ) κάνει το κ(αὶ) αὐτὸ πα—
ντοτινὸ κ(αὶ)

διὰ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν:—

25 = Ηα μανολις αρονις ζ τεγο κε βεβεονο τα ανοθεν

Ηα κῶσατις αναπληῳτίς μαρτιρω ος ανωθεν—

ζ ἐφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγραφα κ(αὶ) μαρτιρό ὥς ανοθεν:—

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

